

Udskriftsdato: 22. december 2025

KEN nr 9208 af 20/03/2019 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 9-19 om økonomisk støtte - familiebehandling - tabt arbejdsfortjeneste

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 18-30346

Ankestyrelsens principafgørelse 9-19 om økonomisk støtte - familiebehandling - tabt arbejdsfortjeneste

Principafgørelsen fastslår

Kommunen kan give økonomisk støtte til en forældremyndighedsindehaver til udgifter, der iværksættes af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte i forskellige situationer.

I nogle tilfælde gives hjælpen uafhængigt af forældremyndighedsindehaverens økonomiske forhold. I andre tilfælde skal kommunen vurdere, om udgiften vil bringe et ellers rimeligt budget ud af balance.

Hvis en forældremyndighedsindehaver har udgifter i forbindelse med, at man deltager i en foranstaltning med sit barn, for eksempel familiebehandling, kan man kun få økonomisk støtte, hvis man ikke selv har tilstrækkelige midler til at dække udgiften. Hvis man mister en arbejdsindtægt ved at deltage, regnes dette for en udgift ligesom andre udgifter.

Hvis en forældremyndighedsindehaver har afgrænsede enkeltudgifter, som konkret kan afværge en anbringelse eller konkret kan fremme en hjemgivelse, kan disse udgifter dækkes, uden at man skal foretage en vurdering af de økonomiske forhold.

I den konkrete sag havde kommunen blandt andet truffet afgørelse om, at forældremyndighedsindehaverne ikke havde ret til økonomisk støtte til dækning af løntab i forbindelse med familiebehandling. Begrundelsen herfor var, at udgiften ikke ville bringe familiens rimelige budget ud af balance.

Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt. Det har vi gjort for at afklare efter hvilken bestemmelse i servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1-3 en anmodning om tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i familiebehandling kan bevilliges.

Principafgørelse 16-13 fastslog, at der kan ydes økonomisk støtte til en forældremyndighedsindehaver, der deltager i familiebehandling, hvis dette sker for at undgå en anbringelse, jf. servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 2. Der skal ikke foretages en økonomisk vurdering efter denne bestemmelse – en såkaldt trangsvurdering.

Det følger imidlertid af forarbejderne til servicelovens § 52 a, at økonomisk støtte til tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i familiebehandling er trangsbestemt. Trangsvurderingen betyder, at kommunen kan yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren i det omfang, at denne ikke selv har midler til at afholde udgiften.

Det er alene servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, der er trangsbestemt.

I henhold til forarbejderne kan økonomisk støtte til tabt arbejdsfortjeneste grundet deltagelse i familiebehandling således alene bevilliges efter servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2.

Det er derfor ikke korrekt, at principafgørelsen 16-13 fastslår, at den økonomiske støtte også kan bevilliges efter servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 2.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om *Lov om social service (serviceloven)*, senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018.

- § 52 a, stk. 1, nr. 1-3 om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehavere

Forslag til Lov om social service, lovforslag nr. 229, fremsat den 16. april 1997 samt bemærkninger hertil.

- § 38, stk. 2, nr. 8 om økonomisk støtte, der følger af foranstaltninger, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har midler dertil

Praksis

Kasserede:

Følgende principafgørelse ophæves, da praksis er ændret og indarbejdet i denne principafgørelse:

16-13 om, at der kan gives økonomisk kompensation efter § 52 a i forbindelse med familiebehandling, som skal afværge en anbringelse uden for hjemmet, forudsat at der er dokumenteret et tab. Bevilliges efter princippet for tabt arbejdsfortjeneste.

Baggrunden herfor er, at støtte efter § 52 a, stk. 1, nr. 2 alene er beregnet til afgrænsede enkeltudgifter, der konkret kan afværge en anbringelse eller konkret kan fremme en hjemgivelse. Støtte til udgifter i forbindelse med foranstaltninger, der er iværksat efter servicelovens § 52, stk. 3, kan alene ydes efter § 52 a, stk. 1, nr. 1.

Der er tale om en praksisændring, som kommunerne skal indrette sig på for fremtiden.

Ankestyrelsen har ikke andre principafgørelser på området.

Vejledninger

Vi har også anvendt Vejledning nr. 3 til serviceloven af 9007 af 7. januar 2014

- Pkt. 355 om familiebehandling
- Pkt. 364 om udgifterne, der kan gives økonomisk støtte
- Pkt. 369 om de økonomiske betingelser for at få støtte

Den konkrete afgørelse

A og B har klaget over X Kommunes afgørelse om afslag på økonomisk støtte til at indgå i familiebehandling. X Kommune afgjorde sagen den 6. april 2018 og den 23. april 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort sagen i møde.

Resultatet er:

- A og B har ikke ret til økonomisk støtte til familiebehandling

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Der var enighed på mødet.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at A og B ikke er berettiget til økonomisk støtte til familiebehandling.

Grunden hertil er, at Ankestyrelsen vurderer, at afholdelsen af udgiften hertil ikke vil bringe A og Bs rimelige budget ud af balance, og at A og B selv har mulighed for at afholde udgiften.

Vi har med denne afgørelse ikke taget stilling til Cs behov for støtte, da vi finder, at A og B ikke opfylder de økonomiske betingelser for hjælp efter servicelovens § 52 a.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at C har sociale- og følelsesmæssige udfordringer. Det fremgår af sagens oplysninger, at C har en udadreagerende adfærd, når C ikke kan imødekomme de krav, der stilles, og når disse krav ikke er specifikt tilpasset Cs behov. C er et barn med meget uro, og som er let afledelig. C har svært ved at indgå i relationer med andre på en positiv måde, hvorfor C har behov for støtte hertil.

Det fremgår, at C på den baggrund er bevilliget familiebehandling 1 gang ugentligt hos Kommune X.

A og B oplyser, at de på baggrund af deres deltagelse i foranstaltningen på 5 timer om ugen lider et indtægtstab, som A og B ønsker dækket som tabt arbejdsfortjeneste.

Der kan søges om økonomisk støtte til dækning af tabt arbejdsfortjeneste som følge af deltagelse i familiebehandling.

Den økonomiske støtte kan alene bevilliges efter servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1. Økonomisk støtte efter denne bestemmelse er transgbestemt. Det betyder, at kommunen kan yde økonomisk støtte til

forældremyndighedsindehaveren i det omfang, at denne ikke selv har midler til at afholde udgiften. Det afgørende for denne vurdering er, om udgiften vil bringe et i øvrigt rimeligt budget ud af balance.

Vi lægger vægt på, at A og B har en nettoindtægt på 43.450,00 kr. pr. måned.

A og B har faste udgifter for 20.973,00 kr. pr. måned.

A og Bs rådighedsbeløb hver måned udgør således 22.477,00 kr. til dækning af udgifter til mad, tøj, frisør mv. til 2 voksne og 1 barn.